ἀπὸ τὸ χαράκωμα τῶν βασιλικῶν :—«Νὰ βγῇ ἀπάνω ὁ Λεωτσᾶκος!»

Ὁ Σκαρβέλης ἔρχεται τότε στὸ μέρος ποὺ ἦταν ὁ Καλός, ὁ Μωραϊτίνης κι' ὁ Ἰάλεμος καὶ λέει : «ζητοῦν τὸ Λεωτσᾶκο». Ὁ Καλὸς ξαναγυρίζει στὸ ἴδιο μέρος γιὰ νὰ πῇ στὸ Λεωτσᾶκο νὰ μὴ βγῇ καὶ τοῦ συνιστᾷ προσοχὴ γιὰ νὰ μὴ τὸν σκοτώσουν μὲ δόλο. Ὁ Σκαρβέλης προτείνει νὰ βγῇ αὐτὸς ὡς ἀπεσταλμένος, ἀλλ' ὁ Λεωτσᾶκος καὶ ὁ Μωραϊτίνης ἀποφασίζουν νὰ βγῇ ὁ Μητσάκης. Ὁ τελευταῖος αὐτὸς δέχεται τὴν ἀποστολή. Λένει στὴν ἄκρη τοῦ τουφεκιοῦ του ἕν' ἄσπρο μαντῆλι καὶ βγαίνει ἀπὸ τὸ χαράκωμα, προχωρεῖ σαράντα βήματα καὶ ζητεῖ νὰ βγῇ ἕνας ἀξιωματικοὺς ἀπὸ τοὺς ἐναντίους, ἀλλὰ δὲν βγαίνει κανείς. Μόνο τοῦ ἐφώναζαν νὰ πλησιάσῃ καὶ νὰ παραδοθῇ.

Ὁ Μητσάκης ἀντελήφθη καθαρὰ ὅτι οἱ κυβερνητικοὶ ὄχι μόνο δὲν ἤθελαν νὰ ἔλθουν σὲ καμμιὰ συνθηκολόγησι, ἀλλὰ καὶ ὅτι οἱ στρατιῶται των ἀραίωναν πρὸς τὰ δεξιὰ μὲ φανερὸ σκοπὸ προσβολῆς. Καὶ τότε πειὰ ὀπισθοχώρησε «φέρων πάντοτε τὸ σημεῖον τῆς εἰρήνης ἐπὶ τοῦ ὅπλου του».

Ἅμα ξαναμπῆκε ὁ Μητσάκης στὸ χαράκωμα, ὁ Λεωτσᾶκος προσκαλεῖ τοὺς γύρω του, ἀξιωματικούς, στρατιώτας καὶ πολίτας, νὰ δηλώσουν ἂν θέλουν νὰ παραδοθοῦν ἢ ἂν προτιμοῦν νὰ πολεμήσουν καὶ νὰ συναποθάνουν.

Καὶ ὅλοι μὲ μιὰ φωνὴ ἀπαντοῦν :

— Ναί ! Ναί ! Νὰ πεθάνουμε μαζί σου Ἀρχηγέ !...

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἀντήχησε μιὰ ὁμοβροντία. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κυβερνητικοῦ στρατοῦ εἶχε διατάξει «πῦρ !». Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἄρχιζε ὁ ἀδελφικὸς σπαραγμός. Οἱ πυροβολισμοὶ ἀπὸ τὰ δυὸ μέρη ἐξακολουθοῦσαν μισὴ ὥρα καὶ περισσότερο. Βρισιὲς καὶ κατάρες ἐγέμιζαν τὸν ἕως τότε ἡσυχον ἀέρα τοῦ γραφικοῦ νησιοῦ καὶ ἀντηχοῦσε ὁ ἀντίλαλος τῶν βράχων...

Σὲ λίγο ἀκόμη, οἱ πυροβολισμοὶ ἐκόπασαν. Τότε ὁ Λεωτσᾶκος λέγει στοὺς δικούς του ὅτι «ἡ σάλπιγξ θὰ ἠχήσῃ τὴν διὰ λόγχης προσβολήν», ἀλλὰ θὰ μείνουν ὅλοι ἀκίνητοι στὶς θέσεις τους καὶ ὅταν οἱ «ἐχθροὶ» ἀδειάσουν τὰ ὅπλα τους καὶ βγοῦν ἀπὸ τὰ χαρακώματά τους γιὰ νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον των, τότε νὰ πυροβολήσουν ἐπάνω τους καὶ νὰ ὁρμήσουν ἔξω μὲ τὴ λόγχη. «—Πάντα μπροστά, παιδιά, χτυπᾶτε,τρυπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐλευθερίας, καὶ νὰ μὴ γυρίσετε καθόλου πίσω τὸ κεφάλι, γιὰ νὰ ἰδῆτε κἄν τὶ τρέχει !... Αὐτὴ εἶνε ἡ διαταγή μου !...»

Στὸ ἑπόμενο φύλλο θὰ διηγηθοῦμε τὰ φοβερὰ γεγονότα ποὺ ἀκολούθησαν τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Λεωτσάκου.

✲

ΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟ ΨΑΡΙ

Ὁ Ἄγγλος ψαρᾶς Τζὴμ Ἔρνες ποὺ εἶχε ρίξει τελευταίως τὰ δίχτυα του, στὰ παράλια τῆς Βορείου Γαλλίας—κοντὰ στὰ στενὰ τοῦ Καλαί—εἶδε ἕνα πρωῒ μέσα στὰ ἄλλα ψάρια ποὺ εἶχε πιάσει καὶ κάποιο περιεργότατο θαλάσσιο τέρας, ποὺ τὸν ἔκανε νὰ τὰ χάσει κυριολεκτικῶς :Τὸ τέρας αὐτὸ ἔμοιαζε σὰν λαγός,καὶ εἶχε τέσσερα πόδια, τρίχωμα καὶ μὲ μεγάλα αὐτιά. Ἡ μόνη διαφορὰ ἦταν πώς ἡ οὐρά του,δὲν διέφερε διόλου ἀπ'τὶς οὐρὲς τῶν κοινῶν ψαριῶν.

Τὸ περίεργο αὐτὸ ψάρι δωρήθηκε στὴν Ἀκαδημία τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Λονδίνου, ἡ ὁποία καὶ τὸ ἐτοποθέτησε στὸ Μουσεῖο της, γιὰ νὰ ἐκτεθῇ εἰς κοινὴν θέαν.

✲

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΜΑΣ

Ὀρθὰς λύσεις τοῦ διαγωνισμοῦ τοῦ «Λυχτυοῦ τῆς ἀράχνης» ἀπέστειλαν οἱ κ. κ. Ὅμηρος Μιχαηλίδης πλατεῖα Ἐλευθερίας Ἀράμα, Ν. Ὀρφανίδου Ἰουστινιανοῦ 15 ἐνταῦθα, Ἰωάννης Μηναδάκις Βιθυνίας 51 Ν. Νοκκινιάν. Ἀλεξ. Ροῦφος 5ον λόχον ἀποσπάσματος Λαρίσσης Ἐνταῦθα, Μαρία Κεφενάκη, Τράπεζαν Ἀθηνῶν Χαλκίς, Βασίλειος Καλλιανέσης Λέκα 20 Ἐνταῦθα, Χρ. Π. Λαμπριανίδης Δρόση 27 Ἐνταῦθα, Νικ. Παυλίδης Βασ. Ἡρακλείου 51 Θεσσαλονίκη, Διονύσιος Καππᾶτος 2ος λόχος Σχολῆς Χωρικῆς Ἐνταῦθα, Ἀγγ. Παπαδάκης Λυκαβητοῦ 18 Ἐνταῦθα, Μιχαὴλ Πετρογιαννάκης Ἀριστοφάνους 7 Ἐνταῦθα, Εὐάγγελος Ἀντωνιάδης Λημνὸς Γιαννιτσὰ Μακεδονίας, Σοφία Γαβριηλίδου Ἐλπίδος 6 Καβάλλα, Ἰφιγένεια Πάτσα Δημοκρατίας 141 Θεσσαλονίκη, Μαρίκα Νικολαΐδου Διδυμότειχον, Βάσω Παλαιολόγου Κολοκοτρώνη 61 Ἐνταῦθα, Δ. Κολοκοτρώνης Λάρισσα, Εὐστράτιος Δ. Εὐστρατίου Καπετὰν Ἄγρα 46 Θεσσαλονίκη, Ἐλπὶς Γρηγοροπούλου Λάρισσα, Ἰωάννης Στ. Ζανέτος Καστορία Φλωρίνης, Μιχαὴλ Πάζης Νάουσα.

Εἰς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω θ' ἀποσταλῇ ὡς δῶρον ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἡμερολογίου τοῦ Μπουκέτου 1926». Οἱ ἐξ Ἀθηνῶν παρακαλοῦνται ὅπως διέλθουν καὶ τὸ παραλάβουν ἐκ τῶν γραφείων μας.

— ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ —

Ποιὸς θεωρεῖται ὡς ὁ ἀρχαιότερος μουσικός ;

Τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀνεκινήθη τελευταῖα στὴν Ἀκαδημία τῶν Ἐπιγραφῶν τῶν Παρισίων παρὰ τοῦ Γάλλου ἀρχαιολόγου κ. Πελλέν, ὁ ὁποῖος ἐξετάζων τὸν δεύτερον ὕμνο ποὺ βρέθηκε εἰς τὰς πρὸ ἐτῶν γενομένας ἀνασκαφὰς τῶν Δελφῶν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς σχολῆς, ἀπεφάνθη, ὅτι εἰς τοὺς τελευταίους στίχους τοῦ ὕμνου αὐτοῦ ἀναφέρεται ὡς πρῶτος συνθέτης τοῦ κόσμου ὁ ἀρχαῖος ἕλλην Λωμίνιος, γυιὸς τοῦ γνωστοῦ Ἀθηναίου κιθαρῳδοῦ Θωΐνου.

Τὴν γνώμην ὅμως αὐτὴν τοῦ Γάλλου ἀρχαιολόγου κ. Πελλέν, δὲν φαίνεται ν' ἀσπάζωνται καὶ οἱ Γερμανοὶ ἀρχαιολόγοι, σύμφωνα μὲ τὴν γνώμην τῶν ὁποίων, ὁ πρῶτος μουσικὸς τοῦ κόσμου ἦταν ὁ Θώας, ὁ ὁποῖος εἶνε καὶ αὐτὸς Ἀθηναῖος κιθαρῳδός, γνωστὸς εἰς τὴν ἀρχαιότητα γιὰ τὴν ὡραία κιθάρα ποὺ ἔπαιζε.

***

Πλούσιος ἀπὸ τά... γραμματόσημα

Ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ἐμπόρους γραμματοσήμων τοῦ Λονδίνου, ὁ κ. Κίπετ ἐπούλησε τελευταίως τὴν ἐπιχείρησίν του εἰς τὸν ἀντίπαλόν του Στάλνεῦ, ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 200.000 λιρῶν στερλινῶν !

Τὸ περίεργον εἶνε, ὅτι ὁ κ. Κίπετ ἄρχισε τὸ στάδιόν του ἀπὸ παιδὶ ὑπάλληλος σ' ἕνα μικρὸ μαγαζάκι καὶ σήμερα ἀποσύρεται τῆς ἐργασίας του πολυεκατομμυριοῦχος.

Μόνον γιὰ τὴν περίφημη συλλογὴ Ἀβεροῦ τοῦ ἐπλήρωσαν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν 25.000 λίρες. Ἡ συλλογὴ αὐτὴ περιελάμβανε μεταξὺ τῶν ἄλλων, καὶ δυὸ γραμματόσημα τοῦ ἁγίου Μαυρικίου, ποὺ ἀργότερα ἐπωλήθησαν 80.000 φράγκα !

Πέρυσι πάλι ὁ κ. Κίπετ ἀγόρασε τὴν συλλογὴ Κεάουσφορδ, τῆς ὁποίας κατ' ἀρχὰς ἡ ἀξία ἐτηρήθη μυστική, μὰ ἀργότερα ἐγνώσθη πὼς ἀνέρχεται εἰς τιμὴν διπλασίαν περίπου τῆς τιμῆς τῶν 25.000 λιρῶν ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶχε ἀγορασθεῖ ἡ συλλογὴ Ἀβερού.

***

Δόξαν ἢ χρῆμα

Ἡ Ἀμερικανικὴ ἐφημερὶς «Ἥλιος» τῆς Βοστώνης προεκήρυξε πρὸ ὀλίγου καιροῦ δημοψήφισμα μεταξὺ τῶν καλλιτεχνῶν τοῦ Θεάτρου, μὲ τὸ ἐρώτημα τὶ προτιμοῦν ; Τὴν δόξαν ἢ τὰ χρήματα. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀπαντήσεων ἀναφέρομεν μερικάς. Μία γνωστὴ ἀμεριχανὶς καλλιτέχνις τοῦ δραματικοῦ θεάτρου ἀπήντησε : «Δὲν ὑπάρχει θεατρικὴ δόξα, ὅταν δὲν παρακολουθεῖται ἀπὸ εἰσπράξεις». Μιὰ ἄλλη ἐδήλωσε, ὅτι δὲν «μπορεῖ νὰ διαλέξῃ μεταξὺ τῶν δύο» ἀλλά, μᾶλλον κλείνει πρὸς τὰ χρήματα». Οἱ περισσότεροι ἠθοποιοὶ στὶς ἀπαντήσεις των ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τοῦ πλούτου. Ἡ Βασίλισσα τῆς Νεοϋορκέζικης σκηνῆς Ἄντα Στάνιλ ἀπήντησε : «Δὲν θὰ μποροῦσα νὰ ἀρκεσθῶ στὴ δόξα, ἂν δὲν εἶχα τὰ μέγαρα, τὶς βίλλες, καὶ τ' αὐτοκίνητα ποὺ ἔχω σήμερα. Γιὰ τὸν ἠθοποιὸ ποὺ στερεῖται δὲν ὑπάρχει πραγματικὴ δόξα.Εἶνε δυστυχὴς πολὺ ἐκεῖνος ποὺ νομίζει, ὅτι θὰ ζήσῃ μὲ τὴν δόξα, ἐνῷ γύρω του, ἡ ζωὴ παρουσιάζεται μὲ τόσες ἀπολαύσεις, τὶς ὁποίες αὐτὸς στερεῖται».

***

Ὁ μεγαλύτερος Φάρος τοῦ Κόσμου

Ἀπὸ τὶς Ἰταλικὲς ἐφημερίδες μαθαίνουμε ὅτι ὁ μεγαλύτερος φάρος τοῦ κόσμου πρόκειται νὰ τοποθετηθῇ προσεχῶς στὴν κορυφὴ τῆς Αἴτνας. Ὁ Φάρος αὐτός, διὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ ὁποίου ἤρχισαν ἤδη ἀπὸ ἡμερῶν αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι, θὰ εἶναι πραγματικῶς γιγάντιος. Ἡ περιφέρεια τῶν δύο τεραστίων διχρώμων φακῶν του, ὑπολογίζεται ὅτι θὰ εἶναι περὶ τὰ πέντε μέτρα, ἡ δὲ ἔκτασις τοῦ φωτὸς ποὺ θὰ ἐκπέμπῃ, θὰ εἶναι ἴση μὲ τὸ φῶς 1 ἑκατομυρίου κυριῶν !

Ὁ Φάρος αὐτὸς δὲν πρόκειται νὰ χρησιμεύει μόνον διὰ τὴν εὐκολίαν τῶν ναυτικῶν ποὺ θὰ ταξειδεύουν ἀπὸ τὰ μέρη ἐκεῖνα τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ θὰ τοποθετηθῇ εἰς τρόπον ὥστε νὰ διευκολύνῃ καὶ τὴν ἐναέριον συγκοινωνίαν Ἰταλίας—Εὐρώπης, ἡ ἀσφάλεια τῆς ὁποίας θὰ ἐξυπηρετηθῇ σπουδαιότατα, μετὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ τεραστίου αὐτοῦ φάρου τῆς Αἴτνας. «Μόνον ἔτσι, προσθέτουν οἱ Ἰταλικὲς ἐφημερίδες, θὰ κατορθωθῇ νὰ γίνῃ πιστευτὴ ἡ ἀσφάλεια ἑνὸς τέτοιου ἐναερίου ταξειδιοῦ, τὸ ὁποῖον ἀκόμη δὲν μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν ταξειδιωτῶν μας.

***

Ἕνα περίεργον τέρας

Ἀπὸ τὸ Γαλλικὸν ἰατρικὸν περιοδικὸν «Ἐπιστήμη καὶ Ὑγεία» μαθαίνουμε ὅτι ἐσχάτως στὸ Κλερμὸν τῆς Γαλλίας γεννήθηκε ἀπὸ μιὰ τσιγγάνα ἕνα περιεργότατο τέρας. Τὸ τέρας αὐτὸ εἶχε σῶμα ψαριοῦ καὶ κεφάλι ἀετοῦ, ἔζησε δὲ δέκα ὁλόκληρες ἡμέρες μετὰ τὴν γέννησι. Παρόμοιο τέρας δὲν ἔχει γεννηθῇ ποτὲ ἄλλοτε, ἡ δὲ Ἐπιστήμη ἀδυνατεῖ νὰ ἐξηγήσῃ τὰ αἴτια ποὺ μπόρεσαν νὰ προκαλέσουν τὴν γέννησιν ἑνὸς τέτοιου τέρατος ἀπὸ ἀνθρώπους.